

รายงานผลการเดินทางเข้าร่วมงาน CASBAA Convention 2013

ณ เขตบริหารพิเศษฮ่องกงแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน

นางสาวสุภิญญา กลางณรงค์
กสทช.

รายงานสรุปการเข้าร่วม
CASBAA Policy Roundtable 2013

ณ โรงแรมแกรนด์ไฮแอทท์ เขตบริหารพิเศษฮ่องกงแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน
ระหว่างวันที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๕๕๖

๑. Session One: The Importance of Copyright to Development of Asian Video Content

ความสำคัญของลิขสิทธิ์และการพัฒนากิจการ

- ปัจจุบัน มีรูปแบบการนำรายการไปเผยแพร่ทางช่องทางต่างๆ ที่หลากหลาย มีทั้งรูปแบบการเรียกชมได้ในเวลาเดียวกัน หรือการเรียกชมย้อนหลัง
 - เทคโนโลยีเอื้อต่อการละเมิดลิขสิทธิ์มากขึ้น โดยสามารถเก็บข้อมูลได้จำนวนมาก และมีการละเมิดลิขสิทธิ์ข้ามประเทศ
 - ในประเทศต่างๆ มีปัญหาเรื่องการถ่ายทอตกีฬาสำคัญๆ เช่นกัน เช่น ออสเตรเลีย อย่างไรก็ตามในหลายประเทศไม่มีกฎหมายกักตุน แต่ให้เป็นไปตามกลไกทางการตลาด
- ทั้งนี้ ที่ประชุมเชิญ กสทช.สุภิญญาฯ นำเสนอเกี่ยวกับการกำกับดูแลเกี่ยวกับเรื่องลิขสิทธิ์การถ่ายทอตกีฬาสำคัญ ได้แก่ Must Carry Rule, Must Have Rule และ Non executive list
- ข้อเสนอในการกำกับดูแล คือ การบังคับใช้อย่างจริงจังเพื่อแก้ไขปัญหาด้านการละเมิดลิขสิทธิ์ เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถพัฒนา ทั้งทางด้านเนื้อหาและการบริการต่างๆ ได้

๒. Session Two: Regulating Content, Services and Technologies in Convergent Video Markets

ความแตกต่างระหว่าง Over-The-Top (OTT) และ Broadcasting

- ตลาดได้มีการพัฒนา โดยเริ่มต้นจากการจ่ายค่าชมวิดีโอ บนพื้นฐานของการสมัครสมาชิก เป็นรูปแบบของธุรกิจ เช่น Netflix, AppleTV เป็นต้น ซึ่งนับเป็นคู่แข่งโดยตรงของร้านเช่าวิดีโอ
- ตลาดการค้าในลักษณะอื่น คือ การให้บริการฟรี โดยมีรายได้จากการโฆษณา ซึ่งคล้ายกับการให้บริการ application บนโทรศัพท์มือถือ
- OTT บางส่วนอาจทำไม่ถูกต้อง ให้บริการเนื้อหาที่ละเมิดลิขสิทธิ์ ซึ่งผู้ที่เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมทั้งหมดต่างได้รับผลกระทบ ทำให้เป็นปัญหาใหญ่ปัญหาหนึ่ง
- สิทธิในการอนุญาตใช้เนื้อหา (Content Licensing Rights) แยกไปตาม platform ซึ่งเริ่มต้นจากการแสดง จนกระทั่งทำเป็นวิดีโอเผยแพร่ จากนั้นจึงให้กิจการโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก แล้วจึงออกอากาศทางฟรีทีวีได้ ๑ – ๒ ปีหลังจากที่มีการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงและเผยแพร่
- ประเด็นสำคัญที่เรียกร้อง คือ การให้อนุญาตนำเนื้อหาไปเผยแพร่จะสามารถทำได้หรือไม่ อย่างไร และควรคำนึงถึงกิจการในประเทศและต่างประเทศ ที่ควรให้สิทธิต่างกันด้วย
- การกำกับดูแลเนื้อหา การบริการ และเทคโนโลยีในตลาดบริการแบบบอกรับสมาชิกในยุคหลอมรวม ควรต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ โดยเฉพาะเมื่อมีกิจการในลักษณะต่างๆ เกิดขึ้น ทำให้เกิดความแตกต่าง เช่น กิจการ OTT ซึ่งแตกต่างจากกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์ทั่วไป ในประเด็นต่างๆ ดังนี้
 - (๑) สมาชิก ซึ่งต้องคุ้มครองในฐานะผู้บริโภคที่ผู้ให้บริการ / ผู้ประกอบกิจการจะต้องรับผิดชอบ
 - (๒) ผู้ใช้บริการ / ผู้ชม มีทั้งผู้สมัครสมาชิก ครอบครั้ว เพื่อน ซึ่งหมายถึงอาจมีการพิจารณากำหนดให้มีการจัดระดับความเหมาะสม และเทคโนโลยีการตั้งค่าสำหรับสมาชิกในครอบครั้ว
 - (๓) ประสบการณ์ของผู้ใช้บริการ เช่น การรับรู้และโต้ตอบของบุคคลที่ส่งผลต่อการใช้หรือการมีส่วนร่วมใช้สินค้า ระบบ หรือบริการ
 - (๔) อุปกรณ์เครื่องรับ มีทั้งหน้าปัดเครื่องรับ โทรศัพท์เคลื่อนที่ คอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะและโน้ตบุ๊ก แท็บเล็ต (สมาร์ท)ทีวี เป็นต้น
 - (๕) โครงข่ายการกระจายสัญญาณ เช่น เคเบิล DTH อินเทอร์เน็ตสตรีมมิ่ง ไอพีทีวี เครือข่ายโทรศัพท์มือถือ เสาภาคพื้นดิน xG wireless streaming เป็นต้น
 - (๖) ธรรมชาติของการส่งสัญญาณและการรับ (หมายถึง “การตั้ง” และ “การผลัก”) ซึ่งอาจจะมีการเปิดชม หรือการบันทึกไว้ชมภายหลัง (นำกลับมาชมในลักษณะเสมือนการเปิดชมทันที)
 - (๗) ผู้ให้บริการทางเทคนิค เช่น cloud, hosted, shared facilities ทั้งในประเทศและที่อยู่ ในต่างประเทศ
 - (๘) ผู้ให้บริการ / ผู้ประกอบกิจการ จะมีการประกอบกิจการทั้งการเป็นผู้ถือครองข้ามสื่อ ผู้ประกอบการระดับชาติ และผู้ให้บริการเนื้อหาที่ทำความร่วมมือร่วมกัน

(๙) รูปแบบของธุรกิจและรายได้ มีทั้งที่เป็นหน่วยงานรัฐ องค์กรทางการเมือง ศาสนา การเก็บค่าโฆษณา การเก็บค่ารับชม การสมัครสมาชิก PPV หรือระบบรวม

(๑๐) ผู้ให้บริการเนื้อหา จะมีการประกอบกิจการทั้งการเป็นผู้ถือครองข้ามสื่อ ผู้ประกอบการระดับชาติ และผู้ให้บริการเนื้อหาที่ทำความร่วมมือร่วมกัน

(๑๑) เนื้อหา ควรคำนึงถึงประเด็นเรื่องความนิยม ภาษา เนื้อหาของท้องถิ่น แหล่งผลิตเนื้อหาในประเทศ และการเข้าถึงของทุกคน

- ปัจจุบันมีการให้บริการที่เป็น TV Everywhere คือ สามารถรับชมได้ทุกที่ โดยเทคโนโลยีลดข้อจำกัดต่างๆ และผู้บริโภคสามารถรับชมได้ทันทีหรือบันทึกไว้ ทั้งชมสดหรือเรียกชมเฉพาะที่ต้องการ

- ข้อเสนอในการกำกับดูแล OTT คือ หน่วยงานกำกับดูแลต้องเข้าใจลักษณะการประกอบกิจการ และกำหนดนโยบาย โดยไม่ใช่ทั้งการกำกับดูแลแบบเต็มรูปแบบ และไม่ใช่การปล่อยโดยไม่กำกับดูแล แต่ต้องพิจารณารูปแบบกำกับดูแลใหม่ ซึ่งอาจจะต้องพิจารณาถึงการกำกับดูแลเชิง Cross-platform ด้วย

๓. Session Three: Why the TV Industry Cares about Satellite Spectrum

ประเด็นเรื่องการจัดสรรคลื่นความถี่ระหว่างกิจการโทรคมนาคม และกิจการโทรทัศน์

- ย่านความถี่ C-Band เป็นที่ต้องการในภาคพื้นดิน (Terrestrial Demand for C-Band) ซึ่งผู้ประกอบการ 3G และ 4G ต้องการคลื่นความถี่ที่ต่ำกว่า ๑ GHz แต่การจัดสรรคลื่น ๑ – ๓ GHz ยังใช้ไม่หมด โดยการจัดสรรคลื่นความถี่ C-Band อาจช่วยให้ผู้ประกอบการผลิตอุปกรณ์เข้าสู่ตลาดโลกได้

- ภาคอุตสาหกรรมเห็นว่า ภาครัฐควรจัดสรรคลื่นความถี่ย่าน C-Band เพื่อใช้ประกอบการกิจการ FSS (Fixed Satellite Service) เพราะ KU-Band และ KA-Band มีปัญหาด้านการส่งสัญญาณในขณะฝนตก และมีการใช้ในประเทศต่างๆ ตั้งแต่ประมาณ ค.ศ. ๑๙๗๐ เป็นต้นมา

- ส่วนขยายของ C-Band (๓.๔ – ๓.๗ GHz) ถูกใช้สำหรับ WiMax และกิจการอื่นๆ ในบางครั้ง ซึ่งทำให้ประสบปัญหาด้านความสามารถของย่านความถี่นี้ และทำให้บริการ FSS พบปัญหาสัญญาณมาช้ากว่าที่ควร การสูญเสียสัญญาณบางช่วงเวลาและบางพื้นที่ หรือบางครั้งอาจเกิดปัญหาสัญญาณขาดหายได้

- เมื่อการใช้คลื่นความถี่ย่านเดียวกันสำหรับกิจการ WiMax / IMT กับบริการ FSS ทำให้เกิดการรบกวนกัน อุตสาหกรรมจึงขอให้มีการทบทวนการจัดสรรคลื่นความถี่ของสองกิจการดังกล่าว โดยขอให้จัดสรรคลื่นความถี่สำหรับ WiMax / IMT ในย่านที่ต่ำกว่า

- ข้อเสนอในการกำกับดูแล คือ ในการจัดสรรคลื่นความถี่ มีความจำเป็นต้องพิจารณาจัดสรรให้เหมาะสม โดยมีมิติด้านความสามารถและข้อจำกัดของคลื่นความถี่ เพื่อให้กิจการโทรทัศน์มีการพัฒนา และสามารถให้บริการแก่ผู้บริโภคได้

รายงานสรุปการเข้าร่วมแลกเปลี่ยนกับ
Office of Communications Authority (OFCA)
๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๖ ณ เขตปกครองพิเศษฮ่องกง

ผู้เข้าร่วมประชุมจาก OFCA

- Miss Katy Fong, Assistant Director (Broadcasting Branch)
- Miss Anissa Chan, Principal Entertainment Standards Control Officer (License Administration)
- Mr Jimson Chan, Chief Entertainment Standards Control Officer (License Administration)

ข้อมูลการกำกับดูแลของ OFCA

- Communication Authority (CA) จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๕ เพื่อทำหน้าที่ในการกำกับดูแลกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม โดยมีฐานะเป็นหน่วยงานอิสระที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย โดยเป็นการรวมกันของ Broadcasting Authority และ Telecommunications Authority ประกอบด้วยกรรมการจำนวน ๑๒ คน (กรรมการประจำ ๒ คน กรรมการภายนอก ๑๐ คน) ทำหน้าที่ในการให้คำแนะนำต่อรัฐบาลในการกำหนดกฎ ระเบียบ และนโยบายการกำกับดูแล ออกใบอนุญาต ตรวจสอบเกี่ยวกับการประกอบการ กำกับดูแล รับผิดชอบและพิจารณาเรื่องร้องเรียน ให้ความเห็นต่อ Chief Executive in Council เกี่ยวกับการขอและต่อใบอนุญาต และบริหารคลื่นความถี่

- Office of CA เป็นหน่วยปฏิบัติ มีฐานะเป็นหน่วยงานราชการ (Government Department) ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานดำเนินการตามนโยบายของ CA

- CA แต่งตั้งคณะกรรมการจำนวน ๓ คณะ ได้แก่

(๑) คณะอนุกรรมการเรื่องร้องเรียนด้านกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์ (Broadcast Complaints Committee) ทำหน้าที่ให้ความเห็นต่อ CA ต่อเรื่องร้องเรียนด้านกิจการกระจายเสียงฯ

(๒) คณะอนุกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรมด้านกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์ (Broadcast Codes of Practice Committee) ทำหน้าที่ให้คำแนะนำและรายงานต่อ CA เกี่ยวกับประเด็นมาตรฐานทางจริยธรรมของรายการ การโฆษณา และเทคนิค

(๓) คณะอนุกรรมการด้านกิจการโทรคมนาคม (Telecommunications Affairs Committee)

- วัตถุประสงค์ของนโยบายด้านกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์ ประกอบด้วย เปิดทางเลือกของรายการสำหรับชุมชน ส่งเสริมการลงทุนและพัฒนานวัตกรรมในอุตสาหกรรมกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์ กำกับดูแลการแข่งขันอย่างเป็นธรรมและมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมให้อ่างก่งเป็นศูนย์กลางกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์ในภูมิภาค และกำกับดูแลกิจการให้เป็นไปตามกฎหมาย

- แนวทางในการกำกับดูแล มุ่งเน้นประเด็นต่างๆ ได้แก่ การส่งเสริมการแข่งขันอย่างเสรีโดยลดการเข้าไปเกี่ยวข้อง การเข้าใจรูปแบบการประกอบกิจการและกำกับดูแลแยกส่วนตามลักษณะและการให้บริการ การไม่ใช้การตรวจสอบก่อนการออกอากาศแต่ใช้แนวทางการรับและพิจารณาเรื่องร้องเรียน และการกำกับดูแลกันเองในส่วนของจัดการข้อขัดแย้งเกี่ยวกับประโยชน์ของการผลิตและจัดรายการ

- การบริการรายการโทรทัศน์ ประกอบด้วย

(๑) การบริการรายการโทรทัศน์โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายในประเทศ เป็นกิจการที่สามารถรับได้โดยไม่มีค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมและความมุ่งหมายให้บริการในอ่างก่ง จำนวน ๒ ราย

- Asia Television Limited (ATV)

- Television Broadcast Limited (TVB)

ล่าสุดรัฐบาลได้พิจารณาออกใบอนุญาตให้อีก ๒ ใบอนุญาต สำหรับ Fantastic Television Limited และ Hong Kong Television Entertainment Company Limited โดยแต่ละรายจะมีการออกอากาศ ๒ ช่อง เป็นช่องภาษาจีน ๑ ช่อง และภาษาอังกฤษ ๑ ช่อง

สำหรับรายเดิม (ATV / TVB) มีการออกอากาศทั้งระบบอนาล็อกและดิจิตอล (เริ่มออกอากาศระบบดิจิตอลเมื่อปี ค.ศ. ๒๐๐๗) แบบ Simulcast โดยกำหนดหยุดการออกอากาศระบบอนาล็อกประมาณปี ค.ศ. ๒๐๑๕ ข้อกำหนดเพิ่มเติมต่างๆ เช่น จะต้องมีการบรรยายแปลภาษา (Subtitle) และการกำหนดสัดส่วนรายการประเภทต่างๆ ด้วย

ทีวีดิจิตอลในอ่างก่งมี ๑๑ ช่อง (ฟรี) ซึ่งรวมถึง HDTV และช่องข่าว ๒๔ ชั่วโมงด้วย ทั้งนี้ การครอบคลุมของทีวีดิจิตอลปัจจุบันสามารถเข้าถึงได้ร้อยละ ๙๘ ในเชิงพื้นที่ คิดเป็นร้อยละ ๘๒ ของประชากร

(๒) การบริการรายการโทรทัศน์แบบมีค่าใช้จ่ายในประเทศ เป็นกิจการที่สามารถรับได้โดยการสมัครสมาชิก มีค่าใช้จ่าย และความมุ่งหมายให้บริการในอ่างก่ง จำนวน ๓ ราย

- Hong Kong Cable Television Limited

- PCCW Media Limited
- TVB Network Vision Limited

การเข้าถึงของครัวเรือนมีมากกว่าร้อยละ ๘๐ ของครัวเรือนทั้งหมด

(๓) การบริการรายการโทรทัศน์ที่ไม่ใช่กิจการในประเทศ ไม่ได้มีจุดมุ่งหมายให้บริการในฮ่องกง แต่อาจรับบริการในฮ่องกงได้ด้วยก็ได้ โดยไม่ได้มุ่งว่าจะเป็นกิจการที่ต้องสมัครสมาชิกหรือไม่ โดยมีผู้ประกอบการทั้งหมด ๑๘ รายที่ได้รับใบอนุญาต มากกว่า ๒๐๐ ช่องรายการ

(๔) การบริการรายการโทรทัศน์ที่มีใบอนุญาตลักษณะอื่น เป็นกิจการที่ให้บริการโดยจะเก็บหรือไม่เก็บค่าใช้จ่ายก็ได้ ซึ่งเป็นการบริการแก่ผู้รับที่ไม่มากกว่า ๕,๐๐๐ ราย หรือเป็นการบริการในโรงแรมอพาร์ทเมนท์ในฮ่องกง มีจำนวนผู้รับใบอนุญาต ๒๖ ราย

- กิจการกระจายเสียง (ระบบอนาล็อก) มีจำนวน ๓ ราย ให้บริการทั้งหมด ๑๓ ช่องรายการ
- Hong Kong Commercial Broadcasting Company Limited (๓ ช่องรายการ)
- Metro Broadcast Corporation Limited (๓ ช่องรายการ)
- Radio Television Hong Kong (๗ ช่องรายการ)
- กิจการกระจายเสียง (ระบบดิจิทัล) เพื่อให้บริการที่มีคุณภาพเสียงดีขึ้น และมีทางเลือกในการรับฟังรายการมากขึ้น โดยเริ่มให้ใบอนุญาตเมื่อปี ค.ศ. ๒๐๑๑ มีผู้ได้รับใบอนุญาต ๔ ราย ๑๕ ช่องรายการ
- Digital Broadcasting Corporation Hong Kong Limited
- Phoenix U Radio Limited
- Metro Broadcast Corporation Limited
- Radio Television Hong Kong

คาดว่าจะมีจำนวนช่องรายการในปี ค.ศ. ๒๐๑๔ จำนวน ๓๑ ช่องรายการ โดยปัจจุบันมีพื้นที่ครอบคลุมร้อยละ ๗๐ (เป็นข้อมูลเชิงสถิติ แต่ผู้บริโภคบางส่วนยังคงไม่ได้ซื้อเครื่องรับทีวีดิจิทัล การเข้าถึงในความเป็นจริงจึงยังไม่มาก ทั้งนี้ CA ไม่ได้มีนโยบายในการมีส่วนร่วมหรือแจกเครื่องรับทีวีดิจิทัล)

- กลไกการจัดการเรื่องร้องเรียน โดยมุ่งเน้นขับเคลื่อนโดยระบบการรับและพิจารณาเรื่องร้องเรียน ไม่มีการตรวจสอบรายการก่อนออกอากาศ ซึ่ง OFCA (สำนักงาน) ทำหน้าที่กลั่นกรองเรื่องหรือดำเนินการในเบื้องต้น โดยในบางกรณีที่ต้องการการพิจารณาเป็นพิเศษจะได้พิจารณาจัดทำข้อเสนอแนะโดย Broadcast Complaints Committee ต่อ CA

- บทบาทของผู้ประกอบกิจการในการกำกับดูแลเนื้อหา มีแนวคิดของการกำกับดูแลผ่านมาตรฐานทางจริยธรรม ซึ่งประกาศใช้โดย CA ภายใต้การหารือร่วมกับผู้บริโภคในกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์ และผู้ประกอบกิจการ โดยที่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องรับผิดชอบในการดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรฐานทางจริยธรรม รวมทั้งต้องให้มีระบบการรับและพิจารณาเรื่องร้องเรียนที่มีต่อกิจการด้วย โดย OFCA มุ่งให้ข้อมูลผู้บริโภคในการส่งความเห็นหรือเรื่องร้องเรียน (ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการของ CA โดยตรง) ไปที่ผู้ประกอบกิจการ

- ความเข้าใจของประชาชนต่อช่องทางการรับเรื่องร้องเรียน OFCA ได้ทำการสำรวจพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ ได้รับทราบเกี่ยวกับช่องทางการร้องเรียน
- ในปี ค.ศ. ๒๐๑๒ มีเรื่องร้องเรียนทั้งสิ้น ๔๗,๐๓๗ เรื่องร้องเรียน ที่เกี่ยวข้องกับ ๑,๗๖๕ กรณี (คือ มีกรณีซ้ำกันเป็นจำนวนมาก เนื่องจากในปีดังกล่าวมีประเด็นเรื่องการละเมิด) ทั้งนี้ มีจำนวนเพียง ๔๔ เรื่อง (คิดเป็นร้อยละ ๒.๔) ที่เข้าสู่การพิจารณาให้ความเห็นโดย Broadcast Complaints Committee นอกนั้น ดำเนินการโดย OFCA
 - การลงโทษมีระดับที่ต่างกัน โดยพิจารณาจากหลายปัจจัย
 - Miner Breach (๑ กรณี)
 - Advice (๘ กรณี)
 - Strong Advice (๘ กรณี)
 - Warning (๑๔ กรณี)
 - Serious Warning (๔ กรณี)
 - Financial Penalty (๑ กรณี)
- (หมายเหตุ ในวงเล็บ คือ จำนวนการลงโทษในปี ค.ศ. ๒๐๑๒ จากจำนวนการลงโทษ ๓๖ กรณี)
- ประเด็นที่เกี่ยวข้องในการมีมาตรฐานทางวิชาชีพ
 - มาตรฐานด้านรายการ มีประเด็นการคุ้มครองเด็ก รสนิยมและความเหมาะสม ความเที่ยงตรง/เป็นกลาง/ยุติธรรมของรายการที่เสนอข้อเท็จจริง และการโฆษณาทางอ้อม (Indirect Advertising)
 - มาตรฐานด้านการโฆษณา มีประเด็นด้านการนำเสนอข้อเท็จจริง (ไม่หลอกลวง) การสนับสนุนรายการ
 - มาตรฐานด้านเทคนิค ทั้งวิทยุและโทรทัศน์
 - การพัฒนามาตรฐานทางจริยธรรม เกิดจากการศึกษา วิจัยแนวทางของประเทศและต่างประเทศ การหารือร่วมกับผู้ประกอบการ ผู้บริโภค และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การสำรวจความเห็นสาธารณะ/ไพก์สกรู๊ป/หารือร่วม การให้ความเห็นโดย Broadcast Codes of Practice Committee การพิจารณาโดย CA และการพิจารณาแก้ไขตามความเหมาะสม
 - การส่งเสริมการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของคนพิการ ปัจจุบัน มีข้อกำหนดให้ฟรีทีวี ๒ ราย ต้องจัดทำคำบรรยายในรายการข่าว สถานการณ์ปัจจุบัน พยากรณ์อากาศ และการประกาศในภาวะฉุกเฉินหรือภัยพิบัติ นอกจากนี้ ในช่องรายการภาษาจีน จะต้องจัดให้มีคำบรรยายภาษาจีนในรายการละครและรายการที่ออกอากาศในช่วงระหว่าง ๑๙.๐๐ – ๒๓.๐๐ น. ส่วนรายการภาษาอังกฤษ จะต้องมีการบรรยายภาษาอังกฤษในรายการที่ออกอากาศระหว่าง ๒๐.๐๐ – ๒๓.๓๐ น. และรายการที่เป็นเรื่องของการศึกษาที่มุ่งเน้นเยาวชน จำนวน ๒ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ รวมทั้ง ฟรีทีวีจะต้องมีภาษามือในการออกอากาศรายการของภาครัฐ (Government Programmes) ด้วย

รายงานสรุปการเข้าร่วมแลกเปลี่ยนกับ
Consumer Council Hong Kong
๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๖ ณ เขตปกครองพิเศษฮ่องกง

ผู้เข้าร่วม

๑. Mr. Hung Tin-yau, Victor Chief research & Trade Practices Officer
๒. Mr. Simon Chui, Deputy Chief Executive

ข้อมูลของหน่วยงาน

สภาผู้บริโภคฮ่องกงจัดตั้งขึ้นตั้งแต่เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๑๗ ในช่วงที่ประเทศฮ่องกงกำลังขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว ซึ่งมีความเป็นอิสระจากรัฐแม้ว่าจะได้รับงบประมาณส่วนใหญ่จากงบประมาณของรัฐ มีวิสัยทัศน์ขององค์กร คือ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภคเพื่อให้ได้รับสิ่งที่ดีขึ้นบนพื้นฐานของความยุติธรรมของทุกฝ่าย

๑. หน้าที่หลักของสภาผู้บริโภค

- ๑.๑ ทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยระหว่างผู้บริโภคและผู้ประกอบการ
- ๑.๒ สร้างความเชื่อมั่นต่อคุณภาพและความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ต่างๆ
- ๑.๓ จัดทำฐานข้อมูลด้านการตลาดให้บริการและสินค้า
- ๑.๔ ส่งเสริมศักยภาพของผู้บริโภค
- ๑.๕ ให้การส่งเสริมผลิตภัณฑ์และสินค้าที่ดี และส่งเสริมการแข่งขันทางการตลาด
- ๑.๖ เผยแพร่ข้อมูลให้กับผู้บริโภค

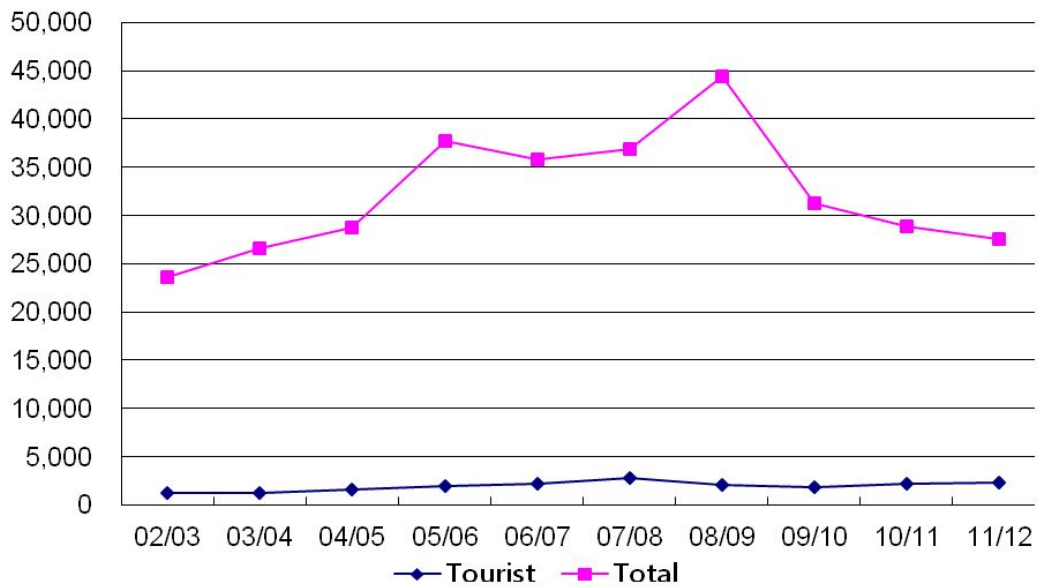
๑.๗ ส่งเสริมความเข้มแข็งผู้บริโภคผ่านระบบการศึกษา

๑.๘ เป็นตัวแทนให้กับผู้บริโภคและสร้างเครือข่ายการทำงานร่วมกัน

๑.๙ ปรับปรุงกฎหมายเพื่อปกป้องคุ้มครองผู้บริโภค

๑.๑๐ ดูแลกฎหมายกองทุนผู้บริโภค

๒. ข้อมูลสถิติเรื่องร้องเรียนในปี ๒๐๐๒ /๒๐๐๓ ถึง ๒๐๑๑/๒๐๑๒ ที่สภาผู้บริโภคได้รับทุกเรื่อง และพบว่าเรื่องร้องเรียนที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการโทรศัพท์มือถือ การให้บริการอินเทอร์เน็ตที่ฮ่องกงจะมีเรื่องร้องเรียนอยู่ในระดับสูง

ภาคผนวก ๑

CASBAA Policy Roundtable 2013

October 23, 2013, Hong Kong

Preliminary Agenda

(Networking Lunch: 12:30pm -1:30pm)

1. Welcome and Introduction at **1:30 pm**

2. **Session One:** The Importance of Copyright to Development of Asian Video Content

- Senior Execs from Asian Pay-TV companies will give their perspectives on how their national industries are – or are not – coping with the challenge of monetizing their intellectual property, and stimulating jobs, growth, and creativity.
- Roundtable Discussion

3. **Case Study 1:** Sports and “Antisiphoning” Rules in Australia

(Coffee Break)

4. **Case Study 2:** Technology Regulation in the EU

5. **Session Two:** Regulating Content, Services and Technologies in Convergent Video Markets

(Mid-Session Break and Demonstrations)

Cutting-Edge Technology: Demonstration of a modern multi-screen video offering

- A world-leading technology company will discuss the latest multi-screen video offerings that are already being commercialized, and how these may look from a policy perspective
- Roundtable Discussion

6. **Session Two:** Why the TV Industry Cares about Satellite Spectrum

- A brief introduction for Broadcasting Regulators about content distribution in Asia and why upcoming ITU decisions could have catastrophic effects on television

5. **Case Study Three:** Rate Regulation in the United States

Discussion: The Role of the Regulator in an Age of Convergence

- Discussion will revolve around what government policy bodies should – and should not – be attempting to achieve, as the industries they regulate transform and combine, and participants will discuss their own views.

4. **Roundtable Conclusion**